

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Ὁμίχλη πυκνή ἐπιρρατὶ ἀκόμη, αἱ λαμπραὶ καὶ φλογεραὶ ἀκτῖνες τοῦ Μαρτίου δὲν ἴσχυσαν νὰ τὴν διαλύσωσιν. Ἐντὸς τῆς θολῆς καὶ πνιγρᾶς ἀτμοσφαίρας περιφερόμεθα ὅλοι ὡς φαντάσματα μὲ βῆμα ἀσταθὲς καὶ παραπαῖον. Αἱ ἡμέραι διαδέχονται ἀλλήλας ἀνιαρῶς μονότονοι, ὁμόχροι, ὁμοιόμορφοι ὡς κόκκοι κομβολογίου ἀσκητοῦ· ἐγειρόμεθα καὶ ἀναγινώσκουμεν τὰς ἐφημερίδας, καὶ μετ' ὀλίγον λησμονοῦντες τὰς ἀναγινώσκουμεν ἐκ νέου· διότι ἐκ τοῦ κυκεῶνος τοῦ περιεχομένου των, τῶν κυρίων ἄρθρων, τῶν entre-filets, τῶν μεταφράσεων, τῶν εἰδήσεων, τῶν τῆς ἡμέρας, τὰ ὅποια δύνανται νὰ εἴνε ταυτοχρόνως καὶ τὰ τῆς ἐβδομάδος καὶ τὰ τοῦ μηνὸς καὶ τὰ τῆς ἐξαμηνίας, οὐδ' ἔχνος χυλοῦ ἀπομένει εἰς τὸ πνεῦμα, εἰμὴ ἀόριστά τινα καὶ ἀντιφατικά καὶ ἀλληλοσυγκρουόμενα ὑπερσώματα παραδόξως περιπεπλεγμένα καὶ παραμειορρωμένα, ὅλον: «Τὸ ὁλλανδικὸν ἀτμόπλοιοι Ζεὺς ἐκόμισε 500 μετοχὰς τοῦ πατριωτικοῦ δανείου»· «Τὸ ἐλβετικὸν ἀτμόπλοιοι Παπαμεγαλόπουλος ἀπεβίβασεν εἰκοσιδύο γραμματεῖς ἐπαρχείων»· «Ἡ Βορειογερμανικὴ Ἐφημερίς λέγει ὅτι ὁ κ. Κοντογούρης συνεφώνησε μετὰ τοῦ Καθούρ περὶ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν Τσουμέρκων»· «Παρηγγέλθη ἡ κατασκευὴ 1200 ἡμιόνων εἰς τὰ ἐργοστάσια τοῦ Κιέλ».

Ἐπειτα ἄρχονται τακτικῶς, ἀναλλοιώτως αἱ αὐταὶ ἐρωτήσεις, αἱ αὐταὶ διαβεβαιώσεις, οἱ αὐτοὶ δισταγμοί, τὰ αὐτὰ σχετλιαστικὰ ἐπιφωνήματα ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ πολέμου, ὅπερ ἀπὸ τινων μηνῶν ἀντικατέστησε τὸ αἰώνιον καὶ ἀπαράιτητον τοῦ καιροῦ. Θὰ γείνη ἢ δὲν θὰ γείνη ὁ πόλεμος;—Θὰ γείνη, σὰς τὸ λέγω μὲ τὸν ἐπισημότερον τρόπον· μοῦ τὸ εἶπεν ὁ κουρεὺς ἐνὸς τῶν ὑπουργῶν.—Καὶ ἐγὼ σοῦ λέγω ὅτι δὲν θὰ γείνη· μὲ διεβεβαίωσε περὶ τούτου ὁ παραμύχειρος μᾶς πρεσβείας.—Καὶ τὸ διάταγμα τῶν δύο κληθεῖσων ἡλικιῶν;—Θὰ δημοσιευθῇ τὴν Τρίτην.—Δὲν θὰ δημοσιευθῇ καθόλου.—Δὲν ἡτοιμάσθησαν τὰ στελέχη.—Θὰ δημοσιευθῇ τὴν ἄλλην ἐβδομάδα.—Τὰ ταμεῖα δὲν ἔχουν λεπτόν.—Ἢ κυβέρνησις κάμνει νέας παραγγελίας.—Δὲν εἴμεθα ἀκόμη παρεσκευασμένοι.—Αἱ ἀποθήκαι εἴνε γεμάται ὅπλα.—Οἱ στρατηγοὶ εἶπον ὅτι πρέπει νὰ γείνη πόλεμος.—Οἱ στρατηγοὶ εἶπον ὅτι ἡ κατὰστασις τοῦ στρατοῦ εἴνε φρικτὴ.—Οἱ στρατηγοὶ δὲν εἶπον τίποτε ἀκόμη.—Οἱ Τούρκοι ἔχουν 120 χιλιάδας στρατόν.—Ἐχουν 350 χιλιάδας.—Κατ' αὐθεντικὰς πληροφορίας ἔχουν 271,807 ἄνδρες.—Κατ' ἀσφαλῆ ἐκτίμησιν ἐνὸς ἀνταποκριτοῦ συμποσοῦνται ὅλοι ὅλοι εἰς 38 χιλιάδας.—Πταίει ἡ κυβέρνησις διὰ τὴν χρονοτριβὴν της.—Ὅχι· πταίει ὁ βασιλεὺς ὅπου τὴν ἀφίνει.—Δὲν πταίει αὐτός, πταίει ὁ Φιλήμων ποῦ τὸν ὑπερασπίζει.—Καλέ, πταίει μόνον ὁ Παγανέλης.—Ὅλοι πταίμεν.—Πταίετε σεῖς ὅπου ἐφωνάζετε.—Πταίουν ἐκεῖνοι ὅπου τ' ἀνέχονται.

Αὕτῃ εἴνε ἡ κατὰστασις· ἀνία, δυσφορία, χαύνωσις, σύγκρουσις ἰδεῶν, ἀβεβαιότης, σύγχυσις, χάος. Ἡ διαφορὰ μετὰ τοῦ Ὑψίστου καὶ τοῦ κ. Δηλιγιάννη εἴνε ἡ ἐξῆς: ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ χάους ἐδημιούργησεν ἕνα κόσμον εἰς ἕξ ἡμέρας. Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐκ τοῦ κόσμου τὸν ὅποιον εὔρε κατάρθωσε νὰ δημιουργήσῃ χάος εἰς ἕξ μῆνας!

Ἄξιος

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Αἱ νεώτεραι περὶ τοῦ ζητήματός μας διαδόσεις εἴνε ὅτι καλοῦνται ὑπὸ τὰ ὅπλα πέντε νέαι ἡλικίαι, ὅσαι δηλαδὴ εἴνε καὶ αἱ ἤδη ὑπάρχουσαι. Ἐπομένως, εἴν τοῦτο ἀληθεύῃ, δὲν δύναται νὰ σημαίνῃ τι ἄλλο ἢ τὴν ἀναβολὴν τῆς ἡμέρας τῆς ἐνεργείας δι' ἄλλους πέντε τὸ ὀλιγώτερον μῆνας.

Μεταξὺ τῶν περιεργότερων εἰδήσεων, ἃς διεβίβασαν ἡμῖν τὰ τηλεγραφικὰ πρακτορεῖα ἦτο καὶ ἡ περὶ πιθανῆς προσεχοῦς ἀνακλήσεως τῶν πρεσβέων ὑπὸ τῶν Δυνάμεων ἐντεῦθεν. Ἡ ἐπιβεβαίωσις τῆς εἰδήσεως ταύτης πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς εὐτυχὲς ἐθνικὸν γεγονός, διότι, ὡς ἕκαστος ἐννοεῖ, ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον βῆμα τῆς ἐπιτυχίας τοῦ πολεμικοῦ σχεδίου τῆς κυβερνήσεώς μας, τοῦ σκοποῦντος τὴν καταπόρῃσιν τῶν Δυνάμεων.

Ἐπίσης παράδοξος διχόσις τῶν ἡμερῶν αὐτῶν ἦτο καὶ ἡ πρὸς τὸν κ. Γρίβιν διαβρυληθεῖσα πολιτικὴ ἐπίσκεψις τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ὅπως ἀνακοινώσῃ αὐτῷ τὴν περὶ προσεχοῦς πραιτήσεως του σκέψιν καὶ παραδῶσῃ εἰς αὐτὸν τὴν διαδοχὴν τῆς κυβερνήσεως. Ἡ εἰδήσις ὅμως αὕτη διεψεύσθη κατόπιν ἐπανειλημμένως καὶ κατηγορηματικῶς. Ἀναμφιβόλως δὲ ἦτο ὄντως πρωτοφανὲς τὸ θέαμα ἐτοιμοθανάτου καταγινόμενου αὐτοῦ τοῦ ἰδιοῦ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ νεκροθάπτου του.

Ἀς σημειώσωμεν εἰς τὰς πινακίδας ταύτας τῆς ἐβδομάδος καὶ τὸ μέγα συνέδριον τῶν στρατηγῶν τὸ συνελθὼν πρὸς διάνγνωσιν τῆς θέσεως, ἐν ᾗ διατελεῖ τὸ ζήτημα, καὶ τῶν περὶ αὐτοῦ ληφθησομένων μέτρων. Μολονότι νομίζομεν ὅτι ὀρθότερον καὶ πρακτικώτερον θὰ ἦτο νὰ συνέλθῃ ὅπως κάμῃ τὴν διάγνωσιν αὐτοῦ καὶ προτείνῃ τὰ κατὰλληλα φάρμακα τὸ . . . ἰατροσυνέδριον.

Ἀναμφιβόλως πολὺ ἰσχυρὰς κρᾶσεως καὶ κατασκευῆς πρέπει νὰ εἴνε τὸ ἔθνος μας ἄρου κατάρθωσι νὰ ἐπιζήσῃ τῶν ἐθνοκτόνων ἀποκαλύψεων τοῦ κ. Δούνη καὶ τοῦ κ. Φιλαρέτου!

Α propros διὰ τὸν κ. Δούνην.

Ἀνέκδοτον λησμονηθέν.

Ἦτο κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ βουλγαρικοῦ πραξικοπήματος. Ὁ κ. Δούνης περιεπάτει ἐν τῇ πλατεῖᾳ τοῦ Συντάγματος, ὅτε εἰς τῶν φίλων του τὸν πλησιάζει καὶ τῷ λέγει:

—Κύτταξε ἀναισθησίᾳ λαοῦ! Καρμίαν αἰσθησὶν δὲν ἔκαμε τὸ πραξικόπημα! Τώρα ἐπερναῦσα ἀπὸ τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ καὶ εἶδον μέσα εἰς ἐμπορικὰ ἀνηρτημένους ἀκόμη εἰκόνας τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας καὶ τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας! . . .

Καὶ ὁ Δούνης ἐν σοφιστικῇ Πάρνελλ:

—Αὔριον θὰ προσκαλέσω τὸν λαόν νὰ τὰς συντρίψῃ! . . .

Εἰς μεγάλῃν ἀνησυχίαν ἐμβόλλει τοὺς φίλους του ἡ ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως του ἐξακολουθοῦσα σκηνὴ καὶ ἐντελὴς ἀφάνεια τοῦ πρὸς διέγερσιν τῶν ὑπὲρ Ἑλλάδος συμπαθειῶν τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἀποσταλέντος ἐντεῦθεν κ. Γεναδίου. Ποῦ εὐρίσκεται; Πῶς δὲν ἀκούεται; Μεταξὺ ποίου ἄρ' γε κοινοῦ ἀσχολεῖται νὰ συλλέξῃ τὰς συμπαθείας ταύτας;

Ποῦ νὰ εἴνε; τί νὰ κάμῃ;

Ἀρ' γε μᾶς ἐνθυμεῖται;

